

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 8571-12-20

לפני:

כב' השופטת רויטל טרנר

נציג ציבור (עובדים) מר דוד לוי

נציג ציבור (מעסיקים) מר דוד אביבי

התובע

ריפעת זועבי
ע"י ב"כ: עו"ד אלי מלול

-

הנתבע

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עו"ד עדי עינב גולן

פסק דין

1. בפנינו תביעה שעניינה חישוב קצבת נכות מעבודה לה זכאי התובע.

רקע עובדתי

2. התובע הינו עצמאי במקצועו החל משנת 2015. התובע נפגע בעבודתו ביום 23.10.17, ופגיעתו הוכרה כתאונת עבודה על-ידי הנתבע ונקבעה לו דרגת נכות יציבה בשיעור 75% החל מיום 1.4.18. המחלוקת בתיק זה עניינה בהכנסה אותה יש לקחת בחשבון לצורך חישוב קצבת הנכות.
3. להבדיל מעובד שכיר אשר הכנסותיו נקבעות על בסיס תלושי שכר, הכנסותיו של עובד עצמאי נקבעות על בסיס דיווחים שהוא מגיש לרשויות המס, באופן הבא: "עובד עצמאי משלם מקדמות שנקבעו בתחילת השנה עבור כל השנה מראש, ללא קשר להכנסתו החודשית בפועל. בסוף השנה, העובד העצמאי מגיש שומה סופית עבור אותה שנה ובהתאם לכך בודק המוסד אם הוא חייב בתשלום הפרשים...".¹ לרוב, המקדמות אותן משלם עצמאי בשנת המס השוטפת נקבעות

¹ ע"ל (ארצי) 11-11-13779 המוסד לביטוח לאומי - נועם בן מויאל (07.10.2013).

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 8571-12-20

- 1 בהתאם לשומה הסופית לשנת המס הקודמת, ובהעדר שומה סופית, על-פי
2 הצהרתו של העצמאי.
- 3 4. בעניינו של התובע, המקדמות לשנת 2017 (השנה בה נפגע) נקבעו בתחילת אותה
4 שנה בהתאם לשומה עצמית לשנת 2015, שכן טרם הומצאה שומת מס סופית
5 לשנת 2016.
- 6 5. ביום 16.9.17 הגיש התובע לנתבע בקשה לתיקון מקדמות לשנת 2017, והצהיר על
7 הכנסה בסך 5,000 ₪ לחודש. באותו היום, נשלח לתובע מכתב בנוגע להפרש דמי
8 ביטוח וביטוח בריאות רטרואקטיבית לחודשים 1-8/17 וכן פירוט חיוב מקדמות
9 בהוראת קבע עבור חודשים 9-12/17.²
- 10 6. ביום 27.9.17 התקבלה אצל הנתבע שומת מס סופית ביחס לעבודתו של התובע
11 לשנת 2016, שומה אשר נערכה במס הכנסה ביום 2.8.17, כאשר הכנסתו השנתית
12 על פי השומה לשנת 2016 היתה בסך 126,973 ₪.
- 13 7. ביום 23.10.17 נפצע התובע בתאונת עבודה כאמור. לאחר שנקבעה נכותו היציבה,
14 החל הנתבע לשלם את קצבת הנכות, כאשר חישובה נעשה על יסוד בקשת התובע
15 לתיקון המקדמות, כלומר על בסיס הכנסה בסך 5,000 ₪ לחודש.
- 16 8. בשל כך, הגיש התובע את התביעה בתיק דנן וטען כי יש לחשב את גמלת הנכות
17 לפי שומת המס לשנת 2016, ולא בהתאם לבקשה לתיקון מקדמות.
- 18 9. הנתבע הגיש כתב הגנה וטען כי המסמך המחייב לחישוב קצבת הנכות מעבודה
19 הינו הבקשה לתיקון מקדמות, שהוגשה בטרם התקבלה שומת המס הסופית
20 לשנת 2016, ולכן נוצרה במערכת "חסימה" המעוגנת בחוק ובתקנות שאינה
21 מאפשרת לחשב את קצבת הנכות בהתאם להכנסות המעודכנות לשנת 2016.
- 22 10. ביום 10.3.21 התקיים דיון מקדמי במהלכו טענו הצדדים את טענותיהם, כפי
23 שיפורטו בהמשך בהרחבה. לאחר מכן הוגשה לתיק תעודת עובד ציבור מטעם

² תע"צ עמי 2

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 8571-12-20

1 הנתבע המרכזת את הנתונים הרלוונטיים למחלוקת לעניין חישוב ההכנסות.
2 בהמשך הגישו הצדדים את סיכומיהם בכתב, והתיק עבר למתן פסק דין.

3 המסגרת המשפטית

4 11. בסיס השכר לצורך שיעור קצבת הנכות מחושב לפי הוראות חוק הביטוח הלאומי
5 (נוסח משולב), תשנ"ה-1995 (להלן: **החוק**) ותקנות הביטוח הלאומי (מקדמות),
6 תשמ"ד-1984 (להלן: **התקנות**).

7 12. סעיף 97 לחוק קובע כי **"דמי פגיעה ליום הם שלושה רבעים משכר עבודתו הרגיל**
8 **של המבוטח"**.

9 13. סעיף 98(א) לחוק קובע כי **"שכר העבודה הרגיל, לענין סעיף 97, הוא הסכום**
10 **המתקבל מחלוקת הכנסת המבוטח, ברבע השנה שקדם ליום שבעדו מגיעים**
11 **לראשונה דמי פגיעה, בתשעים"**.

12 14. סעיף 98(ב) מוסיף וקובע כי לגבי עצמאי, **"הכנסה" הינה "ההכנסה ששימשה**
13 **יסוד לחישוב דמי הביטוח בעד רבע השנה האמור בסעיף קטן (א)".** במילים
14 אחרות, ההכנסה המהווה בסיס לחישוב דמי פגיעה המשולמים לעצמאי הינה
15 ההכנסה ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח בעד רבע השנה שקדם ליום הפגיעה.

16 15. סעיף 345(ב)(1) לחוק קובע לעניין מבוטח שאינו שכיר כי דמי הביטוח לכל שנה
17 יקבעו לפי השומה הסופית בשנה השוטפת: **"ההכנסה בשנה השוטפת תיקבע על**
18 **פי השומה הסופית של ההכנסה כאמור לאותה שנה לפני כל פטור, ניכויים**
19 **וזיכויים לפי פקודת מס הכנסה (להלן - ההכנסה בשומה), בהפחתת סכומים**
20 **אלה..."**.

21 16. הואיל ולעיתים מתעכב עדכון השומה הסופית אצל רשויות המס, תקנה 2(א)(1)
22 לתקנות קובעת כי **"חישובה של הכנסה לשנה השוטפת, לצורך תשלום**
23 **המקדמות, יהיה על בסיס שומה או שומה עצמית המתייחסת לשנת המס**
24 **הסמוכה ביותר לשנה השוטפת, שנתקבלה לפני ה-1 בינואר של אותה שנה**
25 **שוטפת..."**. כמו כן, תקנה 2(א)(2) ותקנה 4 לתקנות מאפשרות לנתבע לחשב
26 מחדש את המקדמות על בסיס שומת מס אשר מתייחסת לשנה החולפת, ובתקנה
27 2(ג) נקבע כי ניתן לחשב מקדמות גם על בסיס הצהרה של המבוטח: **"נמסרה**

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 20-12-8571

- 1 הצהרה, תחושב המקדמה הרבעונית הראשונה על בסיס ההכנסה שעליה
2 הצהיר המבוטח".
- 3 17. בפסק הדין שניתן בעב"ל 20/99 סדיק נ' המוסד לביטוח לאומי (לג (12) 31), עמד
4 בית הדין הארצי על הזיקה שבין בסיס ההכנסה של המבוטח לחישוב שיעור דמי
5 הביטוח מחד, ולחישוב גובה שיעור הגמלאות מאידך:
6 "אין ספק, שלגבי מבוטח עובד עצמאי, השומה הסופית היא זו, המשקפת את
7 הכנסתו האמיתית, והיא זו שצריכה, כאמור, לשמש כמדד הנכון הן לקביעת
8 גובה דמי הביטוח שהוא חב למוסד והן לקביעת שיעור הגימלה שתשולם לו, כפי
9 שעולה מסעיף 345 לחוק הביטוח לאומי ובעיקר מסעיפים קטנים 345(ב)(1) ו-
10 345(ג)(2) לסעיף זה".
- 11 18. עם זאת, סעיף 345(ב)(3) לחוק קובע חריג בכך שהוא מסמיך את מחוקק המשנה
12 להתקין תקנות המאפשרות בנסיבות מסוימות לראות בהכנסה לפיה שולמו
13 המקדמות כ"הכנסה לפי שומה סופית", גם אם היא שונה (נמוכה או גבוהה)
14 מההכנסה הקבועה בשומה הסופית. מכוח סעיף זה הותקנה תקנה 11(א), שהיא
15 התקנה הרלוונטית לעניין שלפנינו, והיא קובעת כדלקמן: "אירעה פגיעה בעבודה
16 בשנת מס פלונית, תיחשב ההכנסה, לפיה חויב הנפגע בתשלום מקדמות לפני
17 הפגיעה, כהכנסה לפי שומה סופית, והוראות תקנות 4 ו-10 לא יחולו לגבי שנה
18 זו".
- 19 19. בענייננו, הואיל ולאחר הודעת התובע מיום 16.9.17 חושבו המקדמות בהתאם
20 להכנסה עליה הצהיר לשנת 2017, קבע הנתבע כי יש לראות בהכנסה זו כ"הכנסה
21 לפי שומה סופית" לצורך תקנה 11(א) האמורה.

טענות הצדדים

- 22
- 23 20. התובע טוען כי הצהרתו לתיקון מקדמות לשנת 2017 הוגשה לנתבע טרם קבלת
24 השומה הסופית לשנת 2016. לכן, יש לחשב את הגמלה לפי השומה הסופית של
25 שנת 2016, ולא בהתאם לבקשה לתיקון מקדמות, שכן השומה מהווה נתון עדכני
26 אחרון שעמד בפני הנתבע אודות הכנסותיו של התובע. עוד טוען התובע שהיות
27 והוא חויב בהפרשי דמי ביטוח בהתאם לשומה הסופית של שנת 2016 יש לחשב
28 גם את גמלת הנכות בהתאם לשומה הסופית לשנת 2016. התובע מוסיף וטוען כי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 8571-12-20

1 השומה הסופית לשנת 2016 יצאה משליטתו בשלב בו התקבעה במס הכנסה ואין
2 הוא יכול להשפיע עליה, וגם מבחינה זאת היא השומה הקובעת. לכן היות
3 והשומה הסופית נקבעה מבלי שידו הייתה בהגדלתה ניתן לסטות מהוראות תקנה
4 11(א) לתקנות.

5 21. מנגד, טוען הנתבע כי התובע ביצע מיוזמתו תיקון מקדמות ביום 16.9.17, לשנת
6 2017, והצהיר כי הכנסותיו 5,000 ₪ לחודש, ועל בסיס הצהרה זו חושבו דמי
7 הביטוח ששילם לנתבע לאותה שנת מס. עוד טוען הנתבע כי עד אותו שלב, חושבו
8 המקדמות לשנת 2017 על בסיס שומת המס של 2015, ולא של 2016, שכן זו הוגשה
9 ונקבעה במס הכנסה רק בסמוך לחודש 8/2017, ולמרות שהייתה בידי התובע
10 שומת המס הסופית לשנת 2016 כבר ביום 2.8.17, בחר להצהיר בפני הנתבע כי
11 הכנסותיו לשנת 2017 נמוכות יותר, ולשלם דמי ביטוח מופחתים. בהתאם לתקנה
12 11(א) טוען הנתבע כי הצהרתו של התובע שימשה כדין כהכנסה לפי שומה סופית
13 לשנת 2017, ובהתאם לה נערך כדין חישוב קצבת הנכות.

14 דיון והכרעה

15 22. עניינה של תקנה 11(א) לתקנות נדון בפסיקת בתי הדין לעבודה. בעב"ל (ארצי)
16 14-10-32864 דורושקביץ - המוסד לביטוח לאומי (25.2.2016) נקבע כי "התקנה
17 יוצרת מה שמכונה "גמלה חוסמת", שכן במקרה של פגיעה בעבודה של עצמאי
18 – יחושבו דמי הפגיעה וקצבת הנכות מהעבודה בהתאם לשומה שלפיה שולמו
19 מקדמות דמי הביטוח בשנה השוטפת, וזאת אף אם הכנסת העצמאי על פי
20 השומה הסופית היתה גבוהה מההכנסה שלפיה שולמו המקדמות. בכך למעשה
21 "נחסמת" האפשרות לעשות שימוש בשומה הסופית של השנה השוטפת לצורך
22 קביעת ההכנסה שתהווה בסיס לחישוב הגמלאות, הן כאשר השומה הסופית
23 משקפת הכנסה גבוהה מההכנסה שלפיה שולמו המקדמות, והן כאשר השומה
24 הסופית משקפת הכנסה נמוכה יותר".

25 23. עוד נקבע בפסק דין דורושקביץ כי תכליות תקנה 11 הינן "האחת, לדאוג לכך,
26 שהכנסת המבוטח קודם לפגיעה בעבודה היא זו שתשמש בסיס לקביעת שיעור
27 הגמלה. זאת מתוך החשש שהכנסת העצמאי עלולה להצטמצם עקב הפגיעה,
28 ובהתאם יצטמצם שיעור הגמלה; השנייה, לתמרץ את המבוטח העצמאי לשלם
29 דמי ביטוח בזמן אמת על פי הכנסתו האמיתית, וממילא להביא לכך שידווח בזמן

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 8571-12-20

- 1 **אמת על שינויים בהכנסתו; השלישית, לשמש בלם מפני ניסיונות של עצמאיים**
2 **לשנות, לאחר התאונה, את שומתם ובכך להגדיל את שיעור גמלתם. תכליות אלה**
3 **מוגשמות בהסדר שנקבע בתקנה 11".**
- 4 .24 כמו כן, נקבע באותו עניין כי "סטייה מתקנה 11 לתקנות, ככלל, יכול שתיעשה,
5 כפי שנפסק מלכתחילה בעניין סונוו ובעניין הנו, מקום שבו המבוטח מסר
6 למוסד או למס הכנסה, טרם קרות התאונה וללא כל קשר אליה, דו"ח עדכני
7 בנוגע להכנסותיו. במקרה של הגשת דו"ח כאמור, ההנחה היא שהמקדמות של
8 אותו מבוטח צריכות היו להתעדכן ב"זמן אמת" ואם הדבר לא נעשה בשל
9 ביורוקרטיה ו"זמן תגובה" של המערכת, אין לזקוף זאת לחובת המבוטח." על
10 קביעות אלו חזר בית הדין הארצי במהלך השנים האחרונות (עב"ל (ארצי) 1124-
11 07-15 פמילי נ' המוסד לביטוח לאומי (13.3.2017); עב"ל (ארצי) 34322-10-18
12 בסטוני נ' המוסד לביטוח לאומי (27.10.2019); עב"ל (ארצי) 63977-06-20 עווד
13 נ' המוסד לביטוח לאומי (18.05.2021); עב"ל (ארצי) 46432-10-20 דהן נ' המוסד
14 לביטוח לאומי (15.3.2021)).
- 15 .25 לאור הפסיקה האמורה ולאחר עיון בחומר הראיות ובטענות הצדדים, הגענו
16 למסקנה כי דין התביעה להידחות מהטעמים שיפורטו להלן:
- 17 .26 התובע הגיש את בקשתו לתיקון מקדמות ביום 16.9.17, ולאחריה ביום 27.9.17
18 התקבלה השומה הסופית לשנת 2016. טוען התובע כי השומה הסופית לשנת 2016
19 הינה הדיווח העדכני בנוגע להכנסותיו, כיוון שהתקבלה אחרונה. אולם, מבחינה
20 מהותית לא כך הדבר, שכן השומה הסופית לשנת 2016 מסכמת את הכנסותיו של
21 התובע לשנת 2016, בעוד הבקשה לשינוי מקדמות מיום 16.9.17 משקפת את גובה
22 הכנסותיו המוצהרות של התובע בשנת 2017 בסמוך לתאונה.
- 23 .27 יוזכר כי תכלית התקנה לדאוג לכך שהכנסת המבוטח קודם לתאונה תשמש בסיס
24 לקביעת שיעור המס. הוראת תקנה 11 לתקנות "חוסמת" כאמור את אפשרותו
25 של העצמאי לעשות שימוש בשומה הסופית של לצורך קביעת ההכנסה שתהווה
26 בסיס לחישוב הגמלאות, בין בנסיבות בהן השומה הסופית מבטאת הכנסה גבוהה
27 יותר מההכנסה שעל בסיסה שולמו המקדמות, ובין בנסיבות בהן השומה הסופית
28 מבטאת הכנסה נמוכה יותר מזו שעל בסיסה שולמו המקדמות. התובע מבקש
29 לעשות שימוש בשומת המס של השנה הקודמת, ולא של השנה השוטפת, אולם

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 20-12-8571

- 1 שעה שהתובע הצהיר על הכנסותיו לשנת 2017, ועל בסיס הצהרה זו חושבו דמי
2 הביטוח והמקדמות, הרי ששומת המס לשנת 2016 אינה מהווה הגשת דו"ח עדכני
3 בדבר ההכנסות, שכן הכוונה להגשת נתונים עדכניים לעניין גובה ההכנסות בשנה
4 השוטפת (עב"ל (ארצי) 4601-12-19 אלוש נ' המוסד לביטוח לאומי (23.6.20);
5 עב"ל (ארצי) 47416-05-18 עו"ד אשור נ' המוסד לביטוח לאומי (10.2.19)).
- 6 28. פסיקת בית הדין הארצי ברורה בנוגע לנושא זה, וקובעת כי אחת מתכליות תקנה
7 11 היא לעודד עצמאי לדווח בזמן אמת על הכנסותיו, וכך בענייננו הכנסתו
8 האמיתית של התובע, כפי שהוא דיווח בסמוך לתאונה, היא הרלוונטית, גם אם
9 מבחינת סדר הדברים השומה הסופית לשנת 2016 התקבלה אחרונה (עב"ל (ארצי)
10 11659-11-14 זאב גיא, עו"ד נ' המוסד לביטוח לאומי (03.03.2016)).
- 11 29. אין לקבל את טענת התובע כי יש לחשב גם את גמלת הנכות בהתאם לשומה
12 הסופית לשנת 2016 מאחר והוא חויב בהפרשי דמי ביטוח בהתאם לשומה זו.
13 לאחר הגשת הבקשה לשינוי מקדמות, שלח הנתבע לתובע מכתבים לחיוב הפרש
14 דמי ביטוח וביטוח בריאות רטרואקטיבית לחודשים 1-8/17 וכן פירוט חיוב
15 מקדמות עבור מקדמות לחודשים 9-12/17, לכן המקדמות התעדכנו בזמן אמת
16 כדי לשקף את גובה ההכנסות לשנת 2017 עליהן הצהיר התובע. במועד בו ביצע
17 התובע את תיקון המקדמות עבור שנת 2017, כבר היתה ידועה לו השומה הסופית
18 של 2016 אך הוא בחר לתקן מקדמות לשנת 2017 שלא לפי השומה הסופית של
19 2016. תקנה 5 קובעת כך: "התקיימו התנאים האמורים בתקנה 4(א), יחושבו
20 המקדמות הרבעוניות מחדש לא יותר מפעם אחת בכל רבעון ובתנאי שהמבוטח
21 הגיש את בקשתו לחישוב מחדש והוכיח את קיום הנסיבות המאפשרות שינוי
22 המקדמה הרבעונית לפני תום אותה שנה שוטפת". בהתאם לכך, לתובע היתה
23 אפשרות לתקן את הבקשה לשינוי מקדמות החל מיום 1.10.17 ועד 22.10.17,
24 אולם הוא בחר שלא לעשות כן אלא לשלם מקדמות בהתאם להכנסה חודשית
25 בסך 5,000 ₪ עליה הצהיר.
- 26 30. התובע הפנה בסיכומיו לפסקי דין המלמדים על מקרים בהם יש לסטות מתקנה
27 11(א) ולחשב את הגמלה שלא לפי ההכנסות שעל בסיסן חושבו המקדמות. לאחר
28 עיון בפסקי הדין לא מצאנו כי יש ללמוד מעניינם לענייננו, ונסביר:

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 20-12-8571

31. התובע מפנה לעב"ל (ארצי) 20/99 סדיק נ' המוסד לביטוח לאומי (18.02.2002),
שם נקבע כי "אם יסתבר, שידו של המבוטח או מי מטעמו בין במישרין ובין
בעקיפין, לא גרמה להגדלת השומה הסופית לאחר התאונה, אין מקום להפעיל
את תקנה 11, ומן הראוי שהשומה הסופית תשמש כמדד לקביעת שיעור
הגימלה ולקביעת שיעור דמי הביטוח". התובע מפנה לציטוט נוסף מעב"ל (ארצי)
11-11-13779 המוסד לביטוח לאומי נ' בן מויאל (07.10.2013) לעניין סטייה
מתקנה 11 כאשר המבוטח מסר "דו"ח עדכני, בנוגע להכנסותיו, טרם קרות
התאונה וללא כל קשר אליה, למוסד לביטוח לאומי או למס הכנסה. במקרים
שכאלה לא ההכנסה ששימשה בסיס לחישוב מקדמות דמי הביטוח צריכה
לשמש כבסיס לחישוב הגמלה של הנפגע בעבודה, אלא אותה הגימלה צריכה
להשתלם על יסוד דו"ח ההכנסה העדכני".³
32. אכן, התובע הגיש את השומה הסופית לשנת 2016 טרם הפגיעה, אולם שומה זו
אינה כאמור בבחינת "דו"ח עדכני בנוגע להכנסותיו" שכן היא אינה מתייחסת
להכנסות לשנת 2017, לגביהם מסר התובע הצהרה מפורשת. מעבר לכך, אין כל
טענה כי לתובע היתה השפעה פסולה כלשהי על עריכת שומת המס לשנת 2016,
ובפסקי דין מאוחרים יותר נקבע כי הטענה בדבר אותנטיות השומה כשלעצמה
אין כדי לבסס סטייה מהוראת תקנה 11 (פרשת **זורושקוביץ** לעיל בפסקאות 38
ו-49, וכן פרשת **גיא** לעיל בפסקה 10).
33. התובע מסתמך על עב"ל (ארצי) 511/09 המוסד לביטוח לאומי נ' **אידלמן** (9.6.11)
אולם דבריו של בית הדין הארצי שם אינם תומכים בטענותיו. באותו עניין דובר
במבוטח שנפגע בתאונת עבודה בחודש 9/03. בחודש 3/03 הגיש המבוטח הצהרה
לגבי גובה הכנסותיו לשנת 2003 ובחודש 7/03 התקבלה שומת מס סופית לשנת
2002. המוסד לביטוח לאומי חייב את המבוטח בתשלום מקדמות על פי הצהרתו
מחודש 3/03 וכן חישב את גמלת הנכות על בסיס מקדמות אלו. בתביעה שהגיש
לבית הדין האזורי טען המבוטח כי בחישוב קצבת הנכות היה על המוסד להביא
בחשבון את הכנסתו בהתאם לשומת מס הכנסה לשנת 2002, שנערכה בחודש יולי
2003, וזאת מפאת היותה "שומה מיטיבה". בית הדין האזורי קיבל את התביעה,
אולם בית הדין הארצי קיבל את ערעור המוסד וקבע כי נוכח הצהרת המבוטח

³ ראו גם עב"ל (עבודה ארצי) 51013/98 הנו נ' המוסד לביטוח לאומי (10.02.2002); דב"ע נה/68-0 המוסד לביטוח לאומי נ' סנונו, פד"ע כח 412.

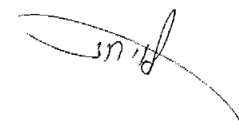
בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 20-12-8571

1 לגבי גובה ההכנסות הצפוי לשנת 2003, הרי שמכוח תקנה 11 אין לחשב את
 2 הגמלה על יסוד שומת המס לשנת 2002: "אכן ידו של המשיב לא הייתה בקביעת
 3 השומה הסופית האחרונה לשנת 2002, אלא שהמקדמות ששילם לא נקבעו על
 4 בסיס שומה זו, כי אם על יסוד הצהרתו הוא... יש לא מנע מן המשיב להצהיר
 5 בטופס דין וחשבון שהגיש, על הכנסתו הצפויה בשנת 2003 לפי ההכנסה כפי
 6 שהייתה בשנת 2002. ואם נטען כי הכנסה זו לא הייתה ידועה לו, הרי את
 7 השומה הסופית קיבל, ושיעור ההכנסה, ככל שלא היה ידוע למשיב, התברר לו
 8 בחודש יולי 2003, עוד טרם קרות התאונה. בכל זאת לא ביקש המשיב לשנות את
 9 שיעור המקדמות ששילם, כך שיעלה בקנה אחד עם השומה הסופית לשנת
 10 2002... המשיב שילם מקדמות מחושבות על פי הכנסה צפויה, כפי שהצהיר
 11 עליה הוא עצמו. המשיב יכול היה מלכתחילה לבקש לשלם מקדמות לפי שיעור
 12 הכנסתו בשנת 2002. המשיב לא עשה כן, בין לפני שהתקבלה השומה הסופית
 13 לשנת 2002 ובין לאחר קבלתה. אשר על כן, בנסיבות המקרה אין אנו רואים
 14 הצדקה לסטות מהוראת תקנה 11 לעניין חישוב הגמלה, על פי המקדמות כפי
 15 ששולמו על ידי המשיב עובר לפגיעה." דברים אלו יפים גם לענייננו, ומלמדים כי
 16 אין להעדיף את שומת המס הסופית לשנת 2016 על פני הצהרתו של התובע לעניין
 17 הכנסותיו לשנת 2017.

סוף דבר

- 18
- 19 34. על יסוד כל האמור התביעה נדחית. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
- 20 35. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין.
- 21 ניתן היום, ד' אב תשפ"א (13 יולי 2021) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

	חיסל טרנר	
מר דוד אביבי נציג ציבור (מעסיקים)	רויטל טרנר, שופטת	מר דוד לוי נציג ציבור (עובדים)